Prima instanţă: Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani) Judecător Lupașcu Natalia
Dosarul nr. 3r-222/26
2-23180880-02-3r-09042026

D E C I Z I E

28 mai 2026 municipiul Chișinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componenţa:
Preşedintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Ghedrovici Nicolae

soluționând, fără ședință de judecată, recursul declarat de Maceret Alexei prin intermediul reprezentantului său, avocatul Conoval Igor împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 31 martie 2026, adoptată la acțiunea în contencios administrativ depusă de Maceret Alexei împotriva Consiliului pentru egalitate privind anularea actului administrativ și încasarea despăgubirilor,

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele cauzei:

La 18 decembrie 2023, Maceret Alexei s-a adresat cu acțiune împotriva Consiliului pentru egalitate și S.A. „Moldcell” privind încasarea despăgubirilor.

În motivarea cererii, reclamantul Maceret Alexei a indicat că este persoană cu dizabilitate severă și că, pentru a putea efectua apeluri telefonice către avocatul garantat de stat, a contractat un credit în sumă de 50 lei pentru o perioadă de 10 zile.

Potrivit susținerilor sale, o parte din mijloacele bănești aflate în contul său de telefonie mobilă au fost utilizate pentru stingerea creditului înainte de expirarea termenului de rambursare, circumstanță pe care a apreciat-o ca fiind discriminatorie și contrară drepturilor persoanelor cu dizabilități.

Reclamantul a menționat că, ulterior, a achitat aproximativ 20% din suma creditului, însă fondurile au început să fie retrase din contul său înainte de expirarea termenului de creditare, fapt pe care l-a considerat prejudiciabil.

De asemenea, acesta a indicat că a depus o plângere la Consiliul pentru egalitate, invocând discriminarea pe criteriul dizabilității în raporturile cu instituția de creditare.

Prin Decizia nr. 157/23 din 20 decembrie 2023, Consiliul pentru egalitate a constatat însă că faptele reclamate nu întrunesc elementele unei discriminări și a încetat examinarea cauzei. Reclamantul a apreciat această soluție ca fiind neîntemeiată și contrară drepturilor sale.

În aceste circumstanțe, reclamantul a considerat că prin acțiunile și inacțiunile Consiliului pentru egalitate și ale S.A. „Moldcell" i-au fost încălcate drepturile și interesele legitime, solicitând încasarea cu titlu de despăgubiri a sumei de 1 000 lei de la Consiliul pentru egalitate și a sumei de 1 000 lei de la compania de telefonie, invocând prejudiciul material și moral pretins cauzat prin comportamentul acestora.

Soluția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 31 martie 2026, în temeiul prevederilor art. 207 alin. (2) lit. e), f) din Codul administrativ a fost declarată inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ depusă de Maceret Alexei împotriva Consiliului pentru egalitate privind anularea actului administrativ și încasarea despăgubirilor.

S-a explicat reclamantului că declararea acțiunii ca inadmisibilă în baza temeiurilor specificate la art. 207 alin. (2) lit. a)–e) exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune, iar declararea acțiunii ca inadmisibilă în baza temeiurilor specificate la art. 207 alin. (2) lit. f) – h) nu exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune.

Calea de atac exercitată:

Exprimându-și dezacordul față de soluția primei instanțe, la 1 aprilie 2026, Maceret Alexei prin intermediul reprezentantului său, avocatul Conoval Igor a declarat recurs, solicitând casarea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 31 martie 2026, cu restituirea cauzei în prima instanță pentru examinarea acțiunii în fond.

În motivarea cererii de recurs, partea recurentă a indicat că, încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 31 martie 2026 este neîntemeiată și a fost pronunțată ca urmare a aprecierii eronate a circumstanțelor cauzei și a aplicării greșite a normelor de drept procesual privind admisibilitatea acțiunii. Recurentul a susținut că instanța de fond a constatat în mod nejustificat inadmisibilitatea acțiunii, fără a examina în mod corespunzător toate circumstanțele relevante ale litigiului.

În acest sens, a relatat că la 4 august 2023 a depus o plângere la Consiliul pentru egalitate împotriva S.A. „Moldcell", înregistrată cu nr. 157/23, prin care a reclamat un tratament discriminatoriu pe criteriul dizabilității.

Potrivit recurentului, fiind persoană cu dizabilitate, a solicitat posibilitatea de a efectua apeluri telefonice către avocatul garantat de stat, însă reprezentanții companiei

de telefonie i-ar fi comunicat că pentru a beneficia de această posibilitate era necesar să dispună de cel puțin 10 lei în cont. În consecință, acesta a contractat un credit în sumă de 50 lei pentru 10 zile, însă creditul ar fi fost consumat în mare parte înainte de expirarea termenului stabilit, inclusiv prin reținerea unei sume de 20 lei depuse ulterior în contul telefonic.

Recurentul a susținut că prin aceste acțiuni i-au fost încălcate drepturile garantate de Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități, iar Consiliul pentru egalitate a respins și a declarat inadmisibilă plângerea sa fără a efectua o examinare efectivă a circumstanțelor invocate și fără a verifica temeinicia acuzațiilor de discriminare formulate împotriva S.A. „Moldcell".

Totodată, recurentul a invocat că instanța de fond a interpretat greșit prevederile art. 17 Cod administrativ referitoare la dreptul vătămat.

În opinia sa, deși instanța a recunoscut că una dintre condițiile acțiunii în contencios administrativ este existența unui drept sau interes legitim afectat prin activitatea administrativă, în mod contradictoriu a concluzionat că acesta nu ar fi demonstrat existența unei asemenea vătămări. Or, potrivit argumentelor recurentului, dreptul și interesul său legitim au fost afectate nemijlocit prin emiterea Deciziei Consiliului pentru egalitate nr. 157/23 din 20 noiembrie 2023, prin care plângerea sa a fost declarată inadmisibilă.

De asemenea, partea recurentă a susținut că simpla invocare de către instanța de fond a lipsei unui drept vătămat nu este suficientă pentru a justifica inadmisibilitatea acțiunii, deoarece din materialele cauzei rezultă că acesta a justificat existența unei atingeri aduse drepturilor și intereselor sale legitime prin activitatea administrativă a Consiliului pentru egalitate.

În aceste condiții, a apreciat că acțiunea întrunește toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 17, art. 39 alin. (2) și art. 189 Cod administrativ și că litigiul urmează a fi examinat în fond.

Poziția intimatului pe marginea recursului:

Respectând principiul contradictorialității, în conformitate cu prevederile art. 38 din Codul administrativ, înaintea emiterii unei soluții, participanților la proces li s-a oferit posibilitatea de a-și expune punctul de vedere asupra recursului depus în prezenta cauză.

Astfel, la 5 mai 2026, Consiliul pentru egalitate a prezentat referința asupra cererii de recurs, prin care a solicitat respingerea recursului declarat de Maceret Alexei și menținerea încheierii instanței de fond.

Admisibilitatea recursului:

Conform art. 241 din Codul administrativ, „*încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi. Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel care*

nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătoreşti nicio cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătoreşti se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva".

Potrivit art. 242 din Codul administrativ, „*recursul împotriva încheierii judecătoreşti se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătoreşti, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătoreşti împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul*".

Prevederile art. 236 din cap. III în cartea a treia din Codul administrativ reglementează temeiurile de inadmisibilitate a cererii de apel, corespunzător prin prisma prevederilor art. 241 alin. (3) din Codul administrativ și cererii de recurs.

Cu întâietate, Completul judiciar stabilește că Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani) a emis încheierea recurată la 31 martie 2026, iar recursul a fost depus la 1 aprilie 2026 (f.d. 57-60 vol.III). Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ consideră recursul declarat de Maceret Alexei prin intermediul reprezentantului său, avocatul Conoval Igor, ca fiind depus în termenul prevăzut de lege.

La fel, se reține că, recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care partea recurentă își întemeiază pretențiile.

Totodată, Completul judiciar reține că cererea de recurs a fost semnată de avocatul Conoval Igor în interesele recurentului Maceret Alexei, împuternicit în baza mandatului seria MA nr. 2191342 din 28 mai 2025 (f.d.210 vol.II).

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233, 236, 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului declarat de Maceret Alexei prin intermediul reprezentantului său, avocatul Conoval Igor.

Conform art. 243 alin. (2) din Codul administrativ, „*instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces*".

Completul judiciar nu a identificat necesitatea citării părților pentru audieri orale, constatând posibilă soluționarea recursului în baza lucrărilor dosarului.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, în coraport cu cadrul legal aplicabil raportului juridic litigios, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ consideră că recursul declarat de Maceret Alexei prin

intermediul reprezentantului său, avocatul Conoval Igor este întemeiat și urmează a fi admis, cu anularea încheierii contestate, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 243 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, „*examinând recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: anulează încheierea şi adoptă o nouă încheiere*".

Alineatul (3) al aceluiași articol, prescrie că „*decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris*".

Cercetând starea de fapt în baza materialelor și lucrărilor dosarului, Completul de judecată constată că, Maceret Alexei, invocând calitatea sa de persoană cu dizabilitate, s-a adresat la 4 august 2023 Consiliului pentru egalitate cu o plângere împotriva întreprinderii de telefonie mobilă „Moldcell", susținând că i-a fost refuzată posibilitatea de a efectua un apel telefonic către avocatul garantat de stat.

La 20 noiembrie 2023, Consiliul pentru egalitate a emis Decizia nr. 157/23, constatând că faptele invocate de petiționar nu permit încadrarea situației în vreuna dintre formele de discriminare prevăzute de Legea nr. 121/2012 cu privire la asigurarea egalității, întrucât nu a fost stabilită o legătură între conduita reclamată și un criteriu protejat, inclusiv dizabilitatea reclamantului.

În consecință, în temeiul prevederilor Legii nr. 121/2012 și ale Regulamentului de activitate al Consiliului pentru egalitate, plângerea a fost declarată inadmisibilă (f.d.a.268- 269).

Nefiind de acord cu decizia emisă, la 18 decembrie 2023, reclamantul Maceret Alexei s-a adresat în instanța de contencios administrativ cu acțiune, solicitând anularea Deciziei nr. 157/23 din 20 noiembrie 2023, emisă de Consiliul pentru egalitate și compensarea prejudiciului moral.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 31 martie 2026, în temeiul prevederilor art. 207 alin. (2) lit. e), f) din Codul administrativ a fost declarată inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ depusă de Maceret Alexei împotriva Consiliului pentru egalitate privind anularea actului administrativ și încasarea despăgubirilor.

Pentru a dispune astfel, prima instanță, în esență, a reţinut că: *„…reclamantul nu a demonstrat existența unei vătămări a unui drept subiectiv sau a unui interes legitim în sensul art. 17 din Codul administrativ, care să fie cauzată nemijlocit prin decizia Consiliului pentru egalitate contestată.*

Or, din analiza conținutului Deciziei nr. 157/23 din 20 noiembrie 2023 rezultă că autoritatea publică pârâtă nu a intervenit asupra unui drept material al reclamantului, nu i-a impus obligații, sancțiuni sau restricții și nu a produs efecte juridice de natură să-i afecteze în mod direct situația juridică, ci s-a limitat la examinarea condițiilor de admisibilitate a plângerii și la constatarea lipsei elementelor necesare pentru a institui prezumția unei fapte de discriminare.

Prin urmare, actul administrativ contestat are natura unui act de respingere pe criterii de competență și admisibilitate, fără a tranșa fondul unui drept substanțial al reclamantului.

În acest sens, instanța subliniază că eventuala nemulțumire a reclamantului derivă, în realitate, din raporturile juridice existente între acesta și operatorul de telefonie mobilă, respectiv din modul de executare a obligațiilor contractuale și condițiile de utilizare a serviciilor, iar nu dintr-o ingerință a autorității publice în sfera drepturilor sale recunoscute de legislația privind asigurarea egalității. Or, simplul fapt că reclamantul invocă calitatea sa de persoană cu dizabilitate nu este suficient pentru a concluziona asupra existenței unei discriminări, în lipsa unor elemente concrete care să demonstreze existența unui tratament diferențiat determinat de acest criteriu protejat.

De asemenea, instanța reține că decizia contestată nu împiedică reclamantul să-și valorifice eventualele drepturi în cadrul altor proceduri judiciare sau extrajudiciare, inclusiv prin promovarea unei acțiuni împotriva prestatorului de servicii, în cazul în care consideră că i-au fost încălcate drepturile contractuale sau alte drepturi recunoscute de lege.

Prin urmare, actul administrativ contestat nu produce o vătămare autonomă și directă a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Referitor la pretenția reclamantului privind încasarea prejudiciului în sumă de 1000 de lei din contul Consiliului pentru egalitate, instanța constată următoarele.

Din conținutul plângerii și a materialelor dosarului administrativ se atestă cu certitudine că reclamantul nu a formulat către autoritatea publică pârâtă solicitările privind repararea prejudiciului (acordarea despăgubirii în sumă de 1000 lei).

În lipsa unei asemenea cereri adresate autorității publice pârâte, instanța constată că nu există un act administrativ distinct prin care să fi fost soluționată sau refuzată pretenția de reparare a prejudiciului, susceptibil de a fi supus controlului judecătoresc.

Prin urmare, instanța este lipsită de posibilitatea de a examina această pretenție în fond.

În aceste circumstanțe, instanța apreciază că pretenția reclamantului privind repararea prejudiciului în sumă de 1000 lei este formulată cu nerespectarea procedurii prealabile obligatorii, nefiind întrunite condițiile prevăzute de art. 167 alin. (4), 208 alin. (1) din Codul administrativ".

Prin urmare, la declararea inadmisibilității acțiunii, instanța a reținut prevederile art.207 alin. (2) lit. e) și f) din Codul administrativ.

Astfel, instanţa de recurs, stabilind starea de fapt şi de drept, verificând în raport cu prevederile cadrului legal pertinent legalitatea şi temeinicia încheierii primei instanţe, constată că aceasta este neîntemeiată, din următoarele considerente.

Conform art. 53 alin.(1) din Constituție, *persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în*

termenul legal a unei cereri, este îndreptăţită să obţină recunoaşterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei.

În conformitate art. 1 din Codul administrativ, „*legislaţia administrativă reprezintă cadrul juridic principal prin care se asigură reglementarea raporturilor administrative la înfăptuirea activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia. Legislaţia administrativă se întemeiază pe normele constituţionale dezvoltate în prezentul cod, în alte legi şi în alte acte normative subordonate legii, care reglementează raporturile administrative şi care trebuie să fie în concordanţă cu Constituţia Republicii Moldova. Actele normative subordonate legii se aplică la reglementarea raporturilor administrative doar în cazurile în care sînt emise în temeiul legii şi nu contravin ei*".

Articolul 3 din Codul administrativ, prevede că, „*legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept*".

Conform art. 5 din Codul administrativ, „*activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale şi normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum şi a operaţiunilor administrative realizate de autorităţile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea*".

În acord cu prevederile art. 6 din Codul administrativ, „*procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sînt părți ale procedurii administrative*".

Potrivit art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, „*(1) Actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public*".

Conform art. 11 alin. (1) din Codul administrativ, „*(1) Actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel*".

În acord cu prevederile art. 17 din Codul administrativ, „*drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă*”.

Potrivit art. 20 din Codul administrativ, „*dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod*”.

Conform art. 39 din Codul administrativ, „*(1) Controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. (2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente*”.

Conform art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, „*orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ*”.

Dispozițiile art. 22 alin. (1) coroborat cu art. 219 alin. (1) din Codul administrativ, stipulează că: „*instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți*”.

Potrivit pct.18-19 din Regulamentul de activitate al Consiliul pentru egalitate aprobat prin Legea 298/2012, *Consiliul exercită atribuţiile care îi sînt date în competenţă prin Legea cu privire la asigurarea egalităţii şi prin prezentul regulament. În exercitarea atribuţiilor de prevenire şi eliminare a discriminării şi de asigurare a egalităţii tuturor persoanelor care se consideră victime ale discriminării, Consiliul adoptă decizii, avize consultative, acte de constatare, acorduri de conciliere şi alte acte, întocmeşte demersuri şi sesizări, elaborează studii şi rapoarte, prezintă informaţii şi depune solicitări.*

Potrivit pct.65 din Regulamentul de activitate al Consiliul pentru egalitate aprobat prin Legea 298/2012, *decizia Consiliului este un act oficial și produce efecte juridice de la data comunicării ei părților. Decizia poate fi contestată direct în instanța de judecată de persoana care se consideră vătămată în drepturi, în modul și în termenul prevăzut de Codul administrativ, fără respectarea procedurii prealabile.*

Completul judiciar reiterează că obiectul prezentului litigiu, astfel cum a fost formulat în acțiune, îl constituie contestarea Deciziei Consiliului pentru egalitate nr. 157/23 din 20 noiembrie 2023, prin care plângerea depusă de Maceret Alexei împotriva S.A. „Moldcell” a fost declarată inadmisibilă, precum și solicitarea de încasare a despăgubirilor pretins cauzate prin activitatea Consiliului pentru egalitate și a companiei de telefonie mobilă.

Completul judiciar atestă că prima instanță a declarat acțiunea inadmisibilă în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) și f) din Codul administrativ, reținând că reclamantul

nu a demonstrat existența unui drept subiectiv sau a unui interes legitim vătămat în sensul art. 17 Cod administrativ prin Decizia Consiliului pentru egalitate nr. 157/23 din 20 noiembrie 2023, întrucât actul administrativ contestat nu i-a impus obligații, sancțiuni ori restricții și nu a produs efecte juridice de natură să îi afecteze în mod direct situația juridică, ci s-a limitat la constatarea lipsei elementelor necesare pentru instituirea prezumției unei fapte de discriminare și la declararea inadmisibilității plângerii. Totodată, instanța de fond a reținut că nemulțumirile reclamantului derivă, în realitate, din raporturile juridice existente între acesta și operatorul de telefonie mobilă „Moldcell", iar nu dintr-o ingerință a Consiliului pentru egalitate în sfera drepturilor sale recunoscute de lege.

De asemenea, prima instanță a constatat că pretenția privind repararea prejudiciului moral în sumă de 1 000 lei a fost formulată cu nerespectarea procedurii prealabile obligatorii, or reclamantul nu a adresat Consiliului pentru egalitate o cerere distinctă privind repararea prejudiciului și nu există un act administrativ separat prin care această solicitare să fi fost examinată sau refuzată de autoritatea publică, astfel încât nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 167 alin. (4) și art. 208 alin. (1) din Codul administrativ pentru examinarea unei asemenea pretenții în contencios administrativ.

Însă la caz, instanța de recurs conchide că o asemenea abordare este insuficientă în contextul examinării admisibilității unei acțiuni în contestare, întrucât, la etapa verificării admisibilității, instanța nu este chemată să stabilească temeinicia pretențiilor deduse judecății, ci doar să verifice dacă reclamantul invocă în mod plauzibil existența unui drept vătămat și dacă există o legătură între activitatea administrativă contestată și pretinsa vătămare.

Or, în prezenta cauză, recurentul a invocat în mod clar că prin Decizia Consiliului pentru egalitate nr. 157/23 din 20 noiembrie 2023 i-a fost refuzată examinarea pretinselor fapte de discriminare și, implicit, protecția juridică pe care o solicita în calitate de persoană cu dizabilitate.

În aceste condiții, Completul judiciar reține că argumentele reclamantului vizează însăși legalitatea și temeinicia actului administrativ contestat, precum și corectitudinea concluziilor la care a ajuns autoritatea publică în procedura administrativă.

Urmare a celor relatate, Completul judiciar conchide că, la caz, soluția primei instanțe de declarare a inadmisibilității acțiunii este rezultatul unei interpretări formale și restrictive a cadrului normativ aplicabil, în detrimentul criteriului finalist-material consacrat de art. 10 din Codul administrativ, precum și al exigențelor privind asigurarea unui control judecătoresc efectiv asupra activității administrative.

Or, concluzia instanței de fond precum că Decizia nr. 157/23 nu ar fi produs o vătămare directă a drepturilor reclamantului presupune, în esență, o apreciere anticipată a legalității și efectelor actului administrativ contestat. Or, la etapa verificării admisibilității, instanța nu poate substitui examinarea fondului cauzei prin

concluzii definitive referitoare la inexistența discriminării sau la lipsa afectării drepturilor reclamantului, deoarece asemenea constatări pot fi formulate doar în urma cercetării complete a circumstanțelor de fapt și de drept relevante pentru soluționarea litigiului.

Astfel, în măsura în care reclamantul pretinde că prin emiterea Deciziei Consiliului pentru egalitate nr. 157/23 i-au fost încălcate drepturile garantate de legislația privind asigurarea egalității și de Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități, iar această pretinsă încălcare este pusă în legătură directă cu activitatea administrativă a autorității publice, Completul judiciar consideră că sunt întrunite cerințele minime necesare pentru accesul la controlul judecătoresc al actului administrativ contestat. În consecință, aspectul existenței sau inexistenței unei vătămări reale a drepturilor reclamantului urmează să fie examinat în cadrul judecării cauzei în fond, după administrarea și aprecierea tuturor probelor pertinente, iar nu la etapa verificării admisibilității acțiunii.

Totodată, Completul judiciar constată că prima instanță a confundat etapa admisibilității acțiunii cu examinarea fondului cauzei, or, potrivit art. 189 și art. 207 din Codul administrativ, pentru admisibilitatea acțiunii este suficientă revendicarea plauzibilă a încălcării unui drept, iar nu dovada acesteia. În speță, recurentul a invocat în mod concret afectarea drepturilor sale fundamentale, inclusiv prin pretinsa lipsă a unei examinări efective a plângerii sale privind discriminarea pe criteriul dizabilității și prin emiterea Deciziei Consiliului pentru egalitate nr. 157/23, prin care sesizarea sa a fost declarată inadmisibilă. Acesta a susținut că autoritatea publică nu a verificat în mod corespunzător circumstanțele invocate și nu a oferit un răspuns efectiv la pretinsele încălcări ale drepturilor sale, aspecte care, prin natura lor, sunt suficiente pentru a justifica accesul la controlul judecătoresc al actului administrativ contestat.

În aceste condiții, concluzia primei instanțe privind inexistența unui drept vătămat a fost formulată în urma unei aprecieri asupra fondului pretențiilor reclamantului, respectiv asupra caracterului întemeiat sau neîntemeiat al acuzațiilor de discriminare și asupra corectitudinii soluției adoptate de Consiliul pentru egalitate. Or, asemenea chestiuni urmează a fi analizate în cadrul examinării în fond a cauzei, după administrarea și aprecierea tuturor probelor relevante, și nu la etapa verificării condițiilor de admisibilitate a acțiunii.

Subsecvent, Completul judiciar reține că această problematică nu poate justifica respingerea acțiunii ca inadmisibilă, dimpotrivă, ea întărește necesitatea unui control judecătoresc efectiv asupra actului contestat. Or, problema dacă Consiliul pentru egalitate a apreciat corect lipsa elementelor unei discriminări, dacă a examinat complet și obiectiv circumstanțele invocate de petiționar și dacă declararea inadmisibilității plângerii a fost sau nu conformă exigențelor legale reprezintă chestiuni care țin nemijlocit de legalitatea și temeinicia actului administrativ contestat.

Prin urmare, instanța de recurs reține că concluzia instanței de fond în partea în care a conchis că reclamantul nu a demonstrat existența unei vătămări a unui drept

subiectiv sau a unui interes legitim în sensul art. 17 din Codul administrativ și că Decizia Consiliului pentru egalitate nr. 157/23 din 20 noiembrie 2023 nu produce efecte juridice de natură să îi afecteze în mod direct situația juridică, este prematură și rezultă dintr-o analiză care depășește limitele controlului de admisibilitate al acțiunii.

Completul judiciar constată că o soluție de inadmisibilitate întemeiată pe concluzia anticipată privind inexistența unei vătămări a drepturilor reclamantului sau pe aprecierea prealabilă a caracterului nefondat al acuzațiilor de discriminare ar conduce la lipsirea persoanei vizate de orice mijloc efectiv de apărare împotriva unor pretinse încălcări ale drepturilor și intereselor sale legitime săvârșite în cadrul activității administrative, contrar principiilor consacrate de art. 20 din Constituție și de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului privind accesul efectiv la instanță.

În lumina acestor considerente, Completul judiciar constată că încheierea instanței de fond este afectată de o aplicare eronată a normelor care reglementează admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ, instanța depășind limitele verificării preliminare prevăzute de art. 207 din Codul administrativ și procedând, în esență, la o apreciere a fondului litigiului. Or, argumentele invocate de reclamant relevă existența unei contestări veritabile a unui act administrativ individual și a unei pretinse atingeri aduse drepturilor și intereselor sale legitime, aspecte care necesitau a fi examinate în cadrul judecării cauzei în fond. Prin urmare, încheierea contestată urmează a fi anulată, iar cauza remisă spre reexaminare în același complet, la aceeași etapă procedurală, pentru a permite instanței de fond să analizeze în mod efectiv și complet toate aspectele relevante ale litigiului.

În lumina celor expuse, în contextul respectării dreptului de acces liber la justiţie, garantat de art. 6 § 1 din Convenţia pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, art. 20 din Constituţia Republicii Moldova şi art. 5 din Codul de procedură civilă, relevat şi în jurisprudenţa CtEDO, circumstanţele relatate generează anularea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 29 decembrie 2025. Or, menţinerea acesteia, în condiţiile enunţate, nu ar constitui decât o îngrădire a posibilităţii pentru reclamant de a-şi valorifica drepturile procedurale conform normelor în vigoare, garantate atât de legislaţia naţională, cât şi de Convenţia pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, precum şi îngrădirea accesului la justiţie.

Articolul 6 § 1 din Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, prevede „dreptul la o instanță”, din care dreptul de acces, care este, dreptul de a sesiza instanțele în materie civilă (*Golder vs. the United Kingdom, Marii Britanii*, hotărâre din 21 februarie 1975, § 36). Dreptul la o instanță și dreptul de acces nu sunt absolute. Acestea pot fi supuse unor limitări, dar ele nu trebuie să restricționeze sau să reducă accesul oferit individului în așa fel sau într-o asemenea măsură, încât însăși esența dreptului să nu fie afectată (*Philis vs. Greece* (no. 1), § 59; *De Geouffre de la Pradelle vs. France* , § 28; *Stanev vs. Bulgaria* [GC], § 229).

Din considerentele menţionate şi având în vedere faptul că s-a stabilit în mod cert încălcarea normelor de drept procedural de către instanţa de fond la emiterea încheierii recurate, Completul de judecată ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de Maceret Alexei prin intermediul reprezentantului său, avocatul Conoval Igor, de a anula încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 31 martie 2026, cu restituirea cauzei în Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani), la aceeași etapă procedurală.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. c), alin. (3) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E :

Se admite recursul declarat de Maceret Alexei prin intermediul reprezentantului său, avocatul Conoval Igor.

Se anulează încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 31 martie 2026, cu restituirea cauzei spre rejudecare în Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani), în același complet, la aceeași etapă procedurală.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Ghedrovici Nicolae